

DECIZIE nr. 516/29.03.2017

privind contestația formulată de X S.R.L, înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. ....../06.01.2017

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Timișoara, cu adresa nr. ....../04.01.2014 înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr. ....../06.01.2017, asupra contestației formulate de

X S.R.L

înregistrată la Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Timișoara sub nr. ....../24.11.2016 și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. ....../06.01.2017.

X S.R.L formulează contestație împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. ....../17.10.2016 în Dosar nr.xxxx emisă de Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Timișoara, solicitând anularea parțială a acesteia.

Suma totală contestată este de **xxxx lei** și reprezintă:

- xxxxlei – dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit stabilit prin Decizia de impunere nr. F-TM ....../25.05.2016;
- xxxxxx lei - dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adaugata stabilită prin Decizia de impunere nr. F-TM ....../25.05.2016.

Contestația a fost semnată de reprezentantul legal al petentei, D-na RC, în calitate de administrator așa după cum prevede art. 269 din Legea nr. 207/20 iulie 2015 privind Codul de procedură fiscală.

În raport de data comunicării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. ....../19.01.2016 în Dosar nr..... emisă de Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Timișoara, respectiv data de .....10.2016, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.270 alin.(1) din Legea nr. 207/20 iulie 2015 privind Codul de procedură fiscală.

I. Petenta X S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. ....../17.10.2016 emisă de Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Timișoara solicitând anularea acesteia pentru suma de xxxxx lei reprezentând obligații fiscale accesorii.

În motivarea contestației, petenta arată că, Decizia contestata a fost emisă fără îndeplinirea condițiilor de formă și fond cerute de legislația în vigoare

invocând în acest sens prevederile art. 46 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscală

Susține că decizia contestată nu evocă motive de fapt, iar la temeiul de drept, se face trimitere la dispozițiile din OG nr.92/2003, ordonanță care a fost abrogată în baza art.354 lit.a din Legea nr.207/2015 privind Noul Cod de procedura fiscală.

Așadar, în opinia petentei, în virtutea principiului juridic *quod nullum est nullum producit efectum*, raportul juridic născut în temeiul unui act juridic abrogat este lovit de nulitate.

Pentru toate aceste motive petenta solicită admiterea contestației și desființarea deciziei de impunere contestată.

II. Prin Decizia nr. ..../17.10.2016 referitoare la obligațiile de plată accesorii în Dosar fiscal nr..... organele fiscale din cadrul Administrației pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Timișoara au stabilit în sarcina petentei, în temeiul art. 88, lit.c) și art.119 din O.G nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, respectiv art. 98, lit.c) și art.173 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală în vigoare de la 01.01.2017, accesorii în sumă de **xxxxxx lei, din care petenta contestă accesoriile în sumă totală de xxxxx lei reprezentând:**

- xxxxlei – dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit, cod 3;

- xxxx lei - dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, cod 305;

Documentul prin care s-au individualizat obligațiile de plată este Decizia de impunere nr. F-TM ...../25.05.2016 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală la persoane juridice emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației pentru Contribuabili Mijlocii Timișoara în baza Raportului de inspecție fiscală

III. S.C. X S.R.L. cu sediul în cu sediul în Arad, str. .... jud. Arad este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Arad sub nr...../2012, are cod unic de înregistrare RO .....și are ca obiect principal de activitate „, Transporturi rutiere de mărfuri” – cod CAEN ....., iar din anul 2015, petenta a realizat și comerț cu porcei și porci acționând ca și un intermediar.

IV. Luând în considerare constatările organului fiscal, motivele invocate de contestatară, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate, se rețin următoarele:

Referitor la aspectele procedurale:

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara este investită sa se pronunte daca aspectele procedurale invocate de petentă sunt de natura sa

conduca la nulitatea Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. .... din 17.10.2016

În fapt, prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii **accesorii nr. .... din 17.10.2016**, Administrației pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Timișoara a stabilit obligatii de plata accesorii in suma totala de xxxxxxx lei, “pentru plata cu intarziere a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor venituri ale bugetului general consolidat”, in temeiul dispozitiilor “art. 88 lit c si art. 119 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.”

In drept, potrivit dispozitiilor art. 46 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

“Art. 46 Conținutul și motivarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal se emite în scris, pe suport hârtie sau în formă electronică.

(2) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie cuprinde următoarele elemente:

- a) denumirea organului fiscal emitent;*
  - b) data la care a fost emis și data de la care își produce efectele;*
  - c) datele de identificare a contribuabilului/plătitorului și, dacă este cazul, datele de identificare a persoanei împuternicite de contribuabil/plătitor;*
  - d) obiectul actului administrativ fiscal;*
  - e) motivele de fapt;*
  - f) temeiul de drept;*
  - g) numele și calitatea persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii;*
  - h) semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, precum și ștampila organului fiscal emitent;*
  - i) posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației și organul fiscal la care se depune contestația;*
  - j) mențiuni privind audierea contribuabilului/plătitorului.*
- (3) Actul administrativ fiscal emis în formă electronică cuprinde elementele prevăzute la alin. (2), cu excepția elementelor prevăzute la lit. h).”*

Prin contestatia formulata, petenta invoca faptul ca decizia de impunere atacata, nu este motivata în fapt, iar la temeiul de drept, se face trimitere la dispozițiile din OG nr.92/2003, ordonanță care a fost abrogată în baza art.354 lit.a din Legea nr.207/2015 privind Noul Cod de procedura fiscala.

Analizând, însă, atât Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr...../17.10.2016, cat si Anexa deciziei respective, se constată (contrar celor sustinute de petentă) că, în cuprinsul lor sunt precizate:

- atat motivele de fapt (detaliate): plata cu intarziere a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor venituri ale bugetului general consolidat, documentul prin care s-a individualizat obligatia de plata principala, cuantumul obligatiilor de plata principale neachitate la scadenta, perioada, nr de zile, cota, cuantumul obligatiei de plata accesorie;

- cat si motivele de drept, respectiv actele normative în baza cărora au fost emise: *art. 88 lit c si art. 119 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.*

De altfel, Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr...../17.10.2016 a fost emisa potrivit dispozitiilor legale in vigoare, respectiv:

1. - Art. 342 alin 1 si art. 346 alin 1 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

“Art. 342 Acte normative de aplicare

(1) Formularele necesare și instrucțiunile de utilizare a acestora privind administrarea creanțelor fiscale de către organul fiscal central, precum și orice norme sau instrucțiuni necesare aplicării unitare a prezentului cod se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

“Art. 346 Conflictul temporal al actelor normative

(1) Reglementările emise în temeiul actelor normative prevăzute la art. 354 rămân aplicabile până la data aprobării actelor normative de aplicare a prezentului cod, în măsura în care nu contravin prevederilor acestuia.”

2. - Ordinul nr. 2447/2014 privind modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2446/2014 pentru aprobarea modelelor unor formulare utilizate în domeniul colectării creanțelor fiscale, prin care s-a aprobat formularul deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii.

Se retine si ca decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr...../17.10.2016 contestată a avut în vedere prevederile legale aplicabile in vigoare, respectiv dispozițiile art. 46 alin.(2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, care se referă la elementele obligatorii pe care trebuie să le conțină actele administrative fiscale.

Prin urmare, argumentatia petentei cu privire la lipsa din decizia atacata a motivarii în fapt a modalitatii de calcul a accesoriilor in suma totala de 5.675 lei contestate este subiectiva și neintemeiata.

Nici motivarea petentei că, temeiul de drept face trimitere la dispozițiile din OG nr.92/2003, ordonanță care a fost abrogată în baza art.354 lit.a din Legea nr.207/2015 privind Noul Cod de procedura fiscala, nu poate fi retinută in solutionarea favorabila a cauzei avand în vedere următoarele:

Debitele asupra carora s-au calculat accesoriile contestate provin din perioade anterioare datei de 01.01.2016, astfel cum urmeaza a fi prezentat mai jos, in cuprinsul prezentei decizii.

Mai mult, prevederile legale respective sunt similare prevederilor legale in vigoare incepand cu data de 01.01.2016, dupa cum urmeaza:

- art. 88 lit c din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare <=> art. 98 lit c din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala;

- art. 119 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare <=> art.174 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala.

Mai mult, prezentarea in parte a motivelor de drept sau a unor motive de drept eronate, nu reprezinta motive de nulitate a deciziei de impunere, cata vreme, conform prevederilor art. 49 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, elementele care conduc la nulitatea actelor administrative fiscale sunt expres si limitativ prevazute de legiuitor:

“Art. 49 Nulitatea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal este nul în oricare din următoarele situații:

a) este emis cu încălcarea prevederilor legale privind competența;

b) nu cuprinde unul dintre elementele acestuia referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului/plătitorului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art. 46 alin. (6), precum și organul fiscal emitent;

c) este afectat de o gravă și evidentă eroare. Actul administrativ fiscal este afectat de o gravă și evidentă eroare atunci când cauzele care au stat la baza emiterii acestuia sunt atât de viciate încât, dacă acestea ar fi fost înlăturate anterior sau concomitent emiterii actului, ar fi determinat neemiterea sa.

(2) Nulitatea se poate constata de organul fiscal competent sau de organul de soluționare a contestației, la cerere sau din oficiu. În situația în care nulitatea se constată de organul fiscal competent, acesta emite o decizie ce se comunică contribuabilului/plătitorului.

(3) Actele administrative fiscale prin care sunt încălcate alte prevederi legale decât cele prevăzute la alin. (1) sunt anulabile. Prevederile art. 50 sunt aplicabile în mod corespunzător.”

În conformitate cu prevederile invocate, nulitatea actului administrativ fiscal este determinată doar de lipsa unuia dintre elementele actului administrativ fiscal expres prevăzute de lege referitoare la numele și prenumele ori denumirea contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art.46 alin.(6) din același act normativ, dacă este emis cu încălcarea prevederilor privind competența sau dacă e afectat de o gravă eroare.

Potrivit doctrinei, interpretarea prevederilor legale se realizează în spirit teleologic, adică prin prisma scopului final urmărit, și anume, în speță, stabilirea corectă a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului de stat consolidat.

Astfel, scopul prevederilor legale de la art.46 privind elementele obligatorii ale actului administrativ fiscal este atât acela de a asigura o disciplină administrativă cât și de a realiza o protecție a contribuabilului, căruia i se va comunica un act administrativ fiscal, în speță decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii, față de care își va expune argumentele prin contestație, în vederea creării unui optim climat pentru desfășurarea în practică a principiului contradicționalității.

Având în vedere cele de mai sus, s-a reținut că nu este conformă cu intenția legiuitorului o aplicare rigidă a dispozițiilor legale, fără acea viziune teleologică, care ar conduce la anularea unor acte administrativ fiscale pentru lipsuri neesențiale, ceea ce ar conduce tocmai la nerespectarea aceluși principiu al contradictorialității, mai sus amintit.

În speță, s-a reținut faptul că eroarea organului fiscal de a invoca în conținutul Deciziei de calcul accesorii a prevederilor OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu crează vreun prejudiciu contribuabilului având în vedere că prevederile legale privind calculul de accesorii din vechiul Cod de procedură fiscală au fost preluate integral de Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

S-a reținut că accesoriile aferente unui debit reprezintă o sancțiune pentru neplata debitului, fiind aferente unor sume care au stat la dispoziția contribuabilului, bugetul de stat fiind prejudiciat prin neîncasarea creanței cuvenite în termenele stabilite de lege.

Potrivit doctrinei, s-a reținut că trăsăturile generale ale nulității sunt nesocotirea dispozițiilor legale privitoare la elementele imperative pe care trebuie să le conțină actul administrativ fiscal, producerea unei vătămări ca urmare a lipsei elementelor anterior precizate precum și ca respectiva vătămare să nu poată fi înlăturată în alt mod decât prin anularea actului, astfel încât, se desprinde concluzia potrivit căreia sancțiunea nulității intervine ca o ultimă rațiune, numai în măsura îndeplinirii cumulate a condițiilor mai sus prezentate.

Așa cum s-a arătat mai sus, petenta nu a suferit vreo vătămare prin indicarea unor temeieri de drept din OG nr.92/2003 în loc de Legea nr.207/2015 având în vedere faptul că organele fiscale au calculat în mod corect accesoriile în raport de cota aplicată și de perioada de calcul, fapt pentru care argumentul societății nu a putut fi reținut.

Mai mult, pe perioada pentru care au fost calculate accesoriile opera OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și nu Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Fața de cele mai sus prezentate, aspectele procedurale invocate de petentă nu sunt de natura să conducă la nulitatea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. ....din 17.10.2016, motiv pentru care, contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, pentru acest capat de cerere.

Referitor la suma de xxxxx3 lei reprezentând dobânzi de întârziere în sumă de xxxxx lei și penalități de întârziere în sumă de xxxxx lei aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită prin Decizia de impunere nr. F-TM ...../25.05.2016, cod 305

Cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara se poate pronunța pe fondul cauzei în condițiile în care soluționarea cauzei depinde de existența unui drept ce face obiectul unei alte judecăți.

În fapt, X SRL a fost supusă inspecției fiscale și avut ca scop verificarea modului de determinare, înregistrare și plata la bugetul general consolidat al statului a impozitelor și taxelor datorate, respectiv au fost verificate unatoarele impozite și taxe :

- impozitul pe profit, pentru perioada 20.11.2012- 31.12.2014;
- taxa pe valoarea adăugată, pentru perioada 23.01.2013- 30.11.2015.

În urma inspecției fiscale desfășurate la X SRL organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Timișoara au emis Decizia de impunere nr. F-TM ../25.05.2016 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală la persoane juridice în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F- TM .../25.05.2016, comunicată petentei la data de 31.05.2016.

Prin Decizia de impunere nr. F-TM .... din 25.05.2016, organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Timișoara au stabilit în sarcina X SRL obligații fiscale principale în sumă totală de **xxxxxx3 lei**, reprezentând:

- Taxa pe valoarea adăugată în sumă de xxxxx lei.
- Impozit pe profit în sumă de xxxxx lei;

Împotriva sumelor stabilite prin Decizia de impunere nr. F-TM ..... din 25.05.2016 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F- TM 16/25.05.2016, petenta a formulat contestație, ***contestând parțial Decizia de impunere nr. F-TM ..... din 25.05.2016 pentru suma de xxxxxxx lei reprezentând TVA stabilit suplimentar*** de organele de inspecție fiscală pentru perioada 23.01.2013 - 30.11.2015 detaliată astfel :

- suma de xxxxxx lei reprezentând TVA ajustat aferent unor mortalități înregistrate la purcei;
- suma de xxxxxlei , pentru care nu s-a acordat deductibilitate întrucât achizițiile respective nu au fost utilizate în folosul operațiunilor taxabile;
- suma de xxxxx lei reprezentând TVA dedus necuvenit pentru servicii de intermediere vânzare purcei .

Prin Decizia nr. ....../357/31.08.2016 privind contestația formulată de XS.R.L. înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr. 29676/12.07.2016, emisă de

Direcția Regională a Finanțelor Publice Timișoara ca urmare a formulării contestației administrative împotriva Decizia de impunere nr. F-TM ..... din 25.05.2016 emisă în baza Raportului de insecție fiscală nr. F- TM ...../25.05.2016, s-a dispus **respingerea ca neîntemeiată** a acesteia pentru suma totala de xxxxx lei taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar prin Decizia de impunere nr. F-TM .... /25.05.2016, în dispozitivul acesteia fiind precizată conform legii posibilitatea exercitării de către petentă a căii de atac.

Din consultarea bazei de date portal.just.ro al Ministerului Justiției rezultă că, la data de .....02.2017, petenta a înregistrat pe rolul Tribunalului Arad acțiunea în contencios administrativ având ca obiect anularea Deciziei de soluționare nr. .... /357/31.08.2016 emisă de D.G.R.F.P. Timișoara privind soluționarea contestației formulată împotriva Deciziei de impunere nr. F-TM ..... /25.05.2016. .

La data prezentei, acțiunea în contencios administrativ face obiectul dosarului **xxxxx/108/2017** al Tribunalului Arad, neavând stabilit termenul de judecată, conform informațiilor existente în portalul Ministerului Justiției.

La data de 17.10.2016 Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Timișoara prin Serviciul evidență pe plătitor persoane juridice a emis Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr....., în Dosar nr..... pentru obligațiile stabilite suplimentar de natura taxei pe valoarea adaugata de la data de 25.07.2014 și până la data de 31.05.2016.

Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. 6231/17.10.2016 în Dosar nr..... au fost calculate accesorii, pentru perioada 25.07.2014 – 31.05.2016, în sumă totală de **xxxxxx lei** reprezentând: dobânzi în suma de xxxxxxx lei și penalități de întârziere în sumă de xxxx lei aferente debitului principal de natura taxei pe valoarea adaugata in suma de xxxxxx lei stabilit prin Decizia de impunere nr. F-TM ... /25.05.2016, contestat de petenta in procedura prealabilă și care la data prezentei face obiectul Dosarului ..... /108/2017 al Tribunalului Arad.

În drept, potrivit prevederilor art.277 alin.(1) lit.b) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

„ART. 277

Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când: [...]

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența ori inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți”.

Având în vedere prevederile legale mai sus citate, se reține că organul de soluționare poate suspenda soluționarea contestației prin decizie motivată atunci când soluționarea cauzei depinde în tot sau în parte de existența unui drept ce face obiectul unei alte judecăți.

În speță, se pune problema cunoașterii soluției care urmează a fi dată de către instanțele de control judiciar, în situația exercitării de către petentă a posibilității legale de a uza de căile de atac împotriva deciziei de soluționare a contestației privind debitul principal de natura TVA, definitivă în sistemul căilor administrative de atac, dar care conform art. 281 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală care dispune:

„ART. 281

Comunicarea deciziei și calea de atac

(...)

(2) *Deciziile emise în soluționarea contestațiilor împreună cu actele administrative fiscale la care se referă pot fi atacate de către contestator sau de către persoanele introduse în procedura de soluționare a contestației, la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în condițiile legii.*”

este susceptibilă a fi atacată la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în condițiile legii, deoarece datorarea accesoriilor contestate este influențată direct de menținerea ca datorate a obligațiilor principale.

Potrivit doctrinei, se reține că instituția suspendării este deosebit de utilă pentru realizarea unei optime administrări a justiției, fiind menită să preîntâmpine pronunțarea unor hotărâri greșite sau contradictorii.

În speță, se pune problema cunoașterii soluției care urmează a fi dată în dosarul privind debitul principal, respectiv dosarul nr. ..../**108/2017** al Tribunalului Arad, care la data prezentei se află în curs de soluționare.

Potrivit doctrinei, se reține că instituția suspendării este deosebit de utilă pentru realizarea unei optime administrări a justiției, fiind menită să preîntâmpine pronunțarea unor hotărâri greșite sau contradictorii.

În speță reiese în mod evident faptul că soluția definitivă ce va fi pronunțată de instanțele de control judiciar în dosarul nr. 1588/108/2017, va stabili în mod definitiv dacă Decizia de impunere nr. ..../25.05.2016 având drept obiect suma totală de xxxxxx lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată, sumă stabilită în sarcina petentei urmare verificării perioadei 23.01.2013 - 30.11.2015, este corectă și legală, exercitarea controlului de legalitate de către instanța de judecată competentă asupra legalității soluției de respingere pronunțată în Decizia nr. ..../357/31.08.2016 privind soluționarea contestației formulată de X SRL împotriva Deciziei de impunere nr. ..../22.05.2016, este de natură a influența în mod decisiv soluționarea pe fond a contestației privind Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. ..../17.10.2016 având drept obiect suma de xxxx lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, stabilită prin Decizia de impunere nr. ..../25.05.2016, în condițiile în care suma de xxxxx lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată constituie bază de calcul pentru accesoriile contestate în prezenta cauză.

Având în vedere principiul de drept conform căruia „*accessorium sequitur principale*”, în condițiile în care soluționarea prezentei cauze depinde în tot de soluția definitivă ce urmează a fi pronunțată cu privire la debitul principal

reprezentând TVA, urmează a se dispune suspendarea soluționării contestației administrative formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .... /17.10.2016.

Prin urmare, pentru acest capat de cerere, potrivit art.277 alin.(1) lit.b) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se va suspenda soluționarea cauzei pentru suma de **xxxxxx lei**, reprezentând:

- xxxx lei – dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată, cod 305;
- xxxxx lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată cod 305, stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .... /17.10.2016 emisă de către organele fiscale din cadrul Administrației pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Timișoara până la soluționarea definitivă a cauzei privind debitul principal, după epuizarea tuturor căilor de atac, procedura administrativă urmând a fi reluată la data la care petenta sau organul fiscal va sesiza organul de soluționare competent că motivul care a determinat suspendarea a încetat în condițiile legii, în temeiul art. 277 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care precizează: *“Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...] .”*

Referitor la suma de 3.602 lei reprezentând dobânzi de întârziere în sumă de 2.198 lei și penalități de întârziere în sumă de 1.404 lei aferente impozitului pe profit stabilit prin Decizia de impunere nr. F-TM 22/25.05.2016, cod 3

Cauza supusă soluționării este legalitatea calculării în sarcina petentei a obligațiilor în sumă de 3.602 lei reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar în sarcina petentei, pentru perioada 20.11.2012-31.12.2014, prin Decizia de impunere F-TM .... /25.05.2016, definitivă în ceea ce privește impozitul pe profit, în condițiile în care petenta nu a contestat debitul de natura impozitului pe profit care a generat aceste accesorii.

In fapt, X SRL a fost supusă inspecției fiscale având ca scop verificarea modului de determinare, înregistrare și plata la bugetul general consolidat al statului a impozitelor și taxelor datorate, respectiv au fost verificate unatoarele impozite și taxe :

- impozitul pe profit, pentru perioada 20.11.2012- 31.12.2014;
- taxa pe valoarea adăugată, pentru perioada 23.01.2013- 30.11.2015.

În urma inspecției fiscale desfășurate la X SRL organele de inspecție fiscală din cadrul în baza în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .... /25.05.2016 au emis Decizia de impunere nr. .... /25.05.2016 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală la persoane juridice.

Prin Decizia de impunere nr. .... din 25.05.2016, organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul

Regiunii Timișoara au stabilit în sarcina X SRL obligații fiscale principale în sumă totală de **xxxx lei**, reprezentând:

- Taxa pe valoarea adăugată în sumă de xxxxx lei.
- Impozit pe profit în sumă de xxxx lei;

Decizia de impunere nr. F-TM .... /25.05.2016 emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Timișoara a fost comunicată petentei la data de 31.05.2016.

Împotriva sumelor stabilite prin Decizia de impunere nr. .... din 25.05.2016 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .... /25.05.2016, petenta a formulat contestație, **contestând parțial Decizia de impunere nr. .... din 25.05.2016 pentru suma de xxxx lei reprezentând TVA stabilit suplimentar** de organele de inspecție fiscală pentru perioada 23.01.2013 - 30.11.2015.

Potrivit art. 113 alin. (1) din Noul Cod de procedură fiscală, respectiv Legea nr. 207/2015, inspecția fiscală stabilește doar diferențe de obligații fiscale principale. La data de 17.10.2016, Administrației pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Timișoara prin Serviciul evidență plătitor persoane juridice a emis Decizia referitoare la obligațiile de plata accesorii nr. 6231/17.10.2016 pentru accesoriile aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar prin Decizia de impunere .... /25.05.2016.

Astfel, se constată că, petenta, prin contestația înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr. .... /12.07.2016 a înțeles să conteste parțial Decizia de impunere nr. F-TM .... din 25.05.2016 doar pentru debitul de natura taxei pe valoarea adăugată stabilită în suma de xxxx lei nu și pentru debitul de natura impozitului pe profit în suma de xxxxx lei care a generat accesoriile în suma de xxxx lei stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .... /17.10.2016, rezultând astfel cu puterea evidenței că, în ceea ce privește impozitul pe profit petenta, este de acord cu constatările inspecției fiscale.

În drept, conform art. 113 alin. (1) din Noul Cod de procedură fiscală, respectiv Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală:

ART. 113 Obiectul inspecției fiscale

(1) Inspecția fiscală reprezintă activitatea ce are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor în legătură cu stabilirea obligațiilor fiscale de către contribuabil/plătitor, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impozitare și a situațiilor de fapt aferente, stabilirea diferențelor de obligații fiscale principale.

În cauză sunt incidente dispozițiile art. 154, art. 173 alin. (1), art. 174 alin. (1) și (2) și art. 176 din Noul Cod de procedură fiscală, respectiv Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală:

„ART. 154 Scadența creanțelor fiscale

(1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează.

(2) în cazul în care legea nu prevede scadența, aceasta se stabilește astfel:

a) prin ordin al ministrului finanțelor publice, în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central;

ART. 173

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

ART. 174

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia, inclusiv. (...)

ART. 176

Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art. 174 alin. (2) - (4) și art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzător.

Potrivit prevederilor legale mai sus citate, pentru neachitarea la termenul de scadenta de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere calculate pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadenta și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

De asemenea, conform art. 94 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 republicat, obligațiile fiscale suplimentare de plată sunt purtătoare de accesorii, calculate în condițiile legii. Având în vedere că de la 01.01.2016, conform art. 113 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 competența inspecției fiscale a fost limitată la stabilirea diferențelor de obligații fiscale principale, pentru perioada verificată de inspecția fiscală conform Deciziei de impunere nr. F-TM ...../25.05.2017, 20.11.2012-31.12.2014 pentru impozitul pe profit și 23.01.2013- 30.11.2015 pentru taxa pe valoarea adăugată, accesoriile aferente obligațiilor fiscale principale suplimentare stabilite în sarcina petentei prin Decizia de impunere nr. F-TM .....2/25.05.2016 de către inspecția fiscală, au fost determinate de unitatea fiscală de administrare a petentei, Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii

Timișoara prin Serviciul evidență plătitor persoane juridice, conform deciziei contestate.

În concluzie, accesoriile se datorează pentru sumele datorate și stabilite în sarcina contribuabililor suplimentar, de către inspecția fiscală, în contul impozitului pe profit destinat obligațiilor datorate bugetului de stat. Astfel, sancțiunea constând în aplicarea de majorări de întârziere și penalități de întârziere vizează și diferențe de obligații de plată stabilite în sarcina contribuabililor de către organele de inspecție fiscală.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că prin Decizia de impunere nr. F-AR ....din 25.05.2016, Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Timișoara, a stabilit în sarcina petentei un impozit pe profit suplimentar, în sumă totală de xxxx lei, pe care petenta este de acord că îl datorează, în condițiile în care a înțeles să nu îl conteste, deși împotriva sumelor stabilite prin Decizia de impunere nr. F-TM .... din 25.05.2016 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F- TM ...../25.05.2016, petenta a formulat contestație, solicitând anularea parțială a deciziei de impunere pentru suma de xxxxx lei reprezentând TVA stabilit suplimentar de organele de inspecție fiscală pentru perioada 23.01.2013 - 30.11.2015.

Astfel, debitul în sumă de xxxxxx lei a rămas ca legal datorat în sarcina petentei, în condițiile în care, Decizia de impunere nr. F-AR ..... din 25.05.2016 prin care s-a stabilit în sarcina petentei debitul în suma de xxxx lei a rămas definitivă prin nexercitarea de către petenta a dreptului conferit de legiuitor de a formula contestație împotriva acesteia și pentru această categorie de impozit.

Potrivit art. 113 alin. (1) din Noul Cod de procedură fiscală, conform cărora inspecția fiscală stabilește doar diferențe de obligații fiscale principale, la data de 17.10.2016, Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Timișoara prin Serviciul evidență plătitor persoane juridice a emis pentru obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite de organele de inspecție fiscală, având în vedere că petenta nu a achitat, în termen, debitului suplimentar de natura impozitului pe profit stabilit prin Decizia de impunere nr. F-AR .... din 25.05.2016.

Pe cale de consecință, deoarece, așa cum s-a reținut mai sus, petenta nu a contestat suma de xxxxx lei reprezentând impozitul pe profit stabilit suplimentar prin Decizia de impunere nr. F-AR ..... din 25.05.2016, recunoscând, astfel, că datorează această sumă, aceasta datorează și măsurile accesorii în raport cu debitul respectiv suma de xxxx lei reprezentând xxxxx lei dobânzi de întârziere și xxxxx lei penalități de întârziere în temeiul art. 174 alin. (1) și (2) și art. 176 din Noul Cod de procedură fiscală.

Se reține, totodată, că petenta nu aduce argumente referitoare la modul de calcul al dobanzilor de întârziere aferente impozitului pe profit în ceea ce privește perioada de calcul și cota aplicată.

Prin urmare, având în vedere cele precizate mai sus, documentele existente la dosarul cauzei, prevederile legale în materie în vigoare în perioada emiterii actului administrativ fiscal contestat, în condițiile în care obligațiile fiscale principale aferente impozitului pe profit stabilit prin decizia de impunere F-TM nr...../25.05.2016 nu au fost stinse, se reține că în mod legal organele fiscale din cadrul Administrației pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Timișoara au procedat corect la calculul accesoriilor aferente Impozitului pe profit pentru perioada 25.07.2014 - 31.05.2016, în suma totală de **xxxx lei**, potrivit principiului de drept „*accessorium sequitur principale*”, în temeiul art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, potrivit căruia:

„(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.”,

coroborat cu pct. 11.1. lit. a) din Ordinul A.N.A.F. nr. 3741/2015 pentru aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, care prevede:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

*a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de X SRL împotriva Deciziei nr. ....1/17.10.2016 referitoare la obligațiile de plată a accesoriilor emise de Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Timișoara prin Serviciul evidență plătitor persoane juridice, pentru suma totală de **xxxxxx lei**.*

Pentru considerentele reținute și în temeiul art. 154, art. 173 alin. (1), art. 174 alin. (1) și (2) și art. 176, art. 277 alin.(1), lit.b), art. 279 alin. (1), art. 342 alin 1 și art. 346 alin 1 din Noul Cod de procedură fiscală, se

DECIDE :

- *suspendarea soluționării contestației* formulate împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată a accesoriilor nr.....1/17.10.2016 emisă de către organele fiscale din cadrul Administrației pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Timișoara, pentru suma totală de **xxxx lei**, reprezentând:

- xxxxx lei – dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată, cod 305;
- xxx lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată cod 305, până la soluționarea definitivă a cauzei privind debitele principale, după epuizarea tuturor căilor de atac, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii.

Soluționarea contestației va fi reluată la data la care petenta sau organul fiscal va sesiza organul de soluționare competent că motivul care a determinat suspendarea a încetat în condițiile legii, în conformitate cu dispozițiile normative precizate în motivarea prezentei decizii.

- *respingerea ca neîntemeiată* a contestației formulate împotriva Deciziei nr. xxxxxx/17.10.2016, referitoare la obligațiile de plata accesorii aferente obligațiilor fiscale, Dosar fiscal nr. .... emisa de organele fiscale din cadrul Administrației pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Timișoara, pentru suma totală de **xxxxxlei** reprezentând

- xxxxxx lei – dobânzi aferente impozitului pe profit, cod 3;
- xxxxxlei - penalități de întârziere aferente impozitului pe profit cod 3
- prezenta decizie se comunica la:

- X SRL;

- Administrației pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Timișoara, cu respectarea pct. 7.6 din O.P.A.N.A.F. nr. 3.741/2015.

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Tribunalul Arad sau Tribunalul Timiș în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,